

Grundejerforeningen aabnede sin Aktion med den Hypotese, at Skatterne paa faste Ejendomme paa Frederiksberg var 25 pCt. højere end i København, men Ordføreren for Landstingets Udvalg udtalte ved Sagens Behandling i Fredags her i Tinget, sikkert ganske anderledes korrekt og ganske anderledes i Overensstemmelse med Forholdene, saaledes som de overhovedet kan sammenlignes, at Ejendoms-skatterne i de to Kommuner for Tiden er nogenlunde ens, naar man sammenligner Frederiksberg med de Dele af København, som den overhovedet kan sammenlignes med, nemlig Østerbro og de ydre Dele af København. Men ogsaa i dette Tilfælde viser der sig for øvrigt forskellige Resultater af Regnestykket. Udvalget udtalte i Betænkningen, at den i Lovforslaget foreslaaede Skatteprocent vil ligestille Frederiksberg Kommune med de Dele af København, som den i det hele og store kan sammenlignes med, f. Eks. Østerbro, men det frederiksbergske Skatteudvalg gør op, at Østerbros Roder har en gennemsnitlig Skatteprocent af 8,39 p. m., og nærværende Forslag vil jo fiksere den frederiksbergske Gennemsnitsprocent til 5,65 p. m. Ja, begge Regnestykker er naturligvis rigtige, men det forskellige Facit viser, at man her stadig opererer med Størrelser, der meget vanskeligt kan indgaa som Faktorer i det samme Regnestykke. Derfor kommer man til saa afvigende Resultater, som at det frederiksbergske Udvalg mener, at i Østerbros Roder svares i Ejendomsskat 8,39 p. m. af Ejendomsskyldværdien, medens det nærværende Lovforslag foreslaar 5,65 p. m. for Frederiksberg, hvilket menes at være svarende til Østerbro.

Det Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, har derfor ikke ved de tilvejebragte Oplysninger kunnet føle sig overbevist om, at de frederiksbergske Ejendomsskatter er saa tunge og saa store i Forhold til Nabo-kommunerne, at der foreligger nogen øjensynlig Grund til at vedtage en Skattelov om dette enkelte lille Forhold og til ved en enkelt Skattelov at sikre, at en eventuel Skattestigning paa Frederiksberg fremtidig skal blive lagt over paa andre Skuldre, fremtidig skal overtages alene af Skatten paa Indkomsten. Men paa den anden Side erkender vi, at naar man efter Udløbet af den lange Overgangstid, der er fastsat i Lovforslaget, er naaet til den nye Ordning, at Skatten paa fast Ejendom paa Frederiksberg beregnes efter Ejendomsskyldværdien, er dette langt rationellere, langt rimeligere og smukkere i skatteteknisk Henseende end

den nuværende Værdiansættelse efter Assurancesummen plus et Tillæg for Grunden, og det endda et stærkt indsnævret Tillæg. Vi erkender endvidere, at for de ubebyggede Grunde, der nu ansættes efter en i 1857 fastsat Værdiansættelse, der selvfølgelig nu er ganske forældet og meningsløs lav, bliver den nye Ansættelse langt anderledes rimelig og retfærdig, og endelig ser vi hen til, at den vedkommende Kommunes Kommunalbestyrelse jo har vedtaget dette Lovforslag og altsaa maa ønske Ordningen gennemført, om man end i Begyndelsen stod meget reserveret dertil. Trods Mindretallets Betæneligheder overfor den hele tilsigtede Omlægning af Skat paa Grundejendom til Skat paa Indkomsten, og idet vi maa fastholde vore Betæneligheder eller i hvert Fald vor Kølighed overfor det Princip, der er nedlagt i Forslaget, skal vi dog lade Kommunalbestyrelsens Beslutning og Forslagets skattetekniske Fremskridt paa visse Punkter være det afgørende for os, saaledes at vi, skønt vi ikke har kunnet slutte os til det anbefalende Flertal, dog ikke vil fraraade Lovforslagets Gennemførelse.

Vejstrup: Det er selvfølgelig med overordentlig stor Interesse, jeg har hørt det ærede Medlems Udtalelser, og da jeg havde hørt paa det ærede Medlem en Stund, forekom det mig, at jeg maaske kunde have gjort ham Følgeskab ved den endelige Afstemning. Noget saadant synes imidlertid ikke at kunne blive Tilfældet. De Betæneligheder, jeg fremsatte ved anden Behandling mod Lovforslaget, er ikke blevet mindre, ganske særlig efter, at jeg har hørt det ærede Medlem. Jeg fastholder derfor disse Betæneligheder og skal som Følge deraf paa mine Partifællers Vegne anbefale, at man stemmer imod det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg skal ikke yderligere forlænge Forhandlingen, men blot i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), sige, at jeg meget vil forvare mig mod, at nærværende Lovforslag i sin Almindelighed skulde være Udtryk for min eller Regeringens almindelige Opfattelse af, paa hvilken Maade Ejendomsskatterne i al sin Almindelighed bør ordnes. Jeg har taget dette Lovforslag dels som en Lejlighedslov, dels som en Imødekommen af et efter min Opfattelse rimeligt Ønske fra en Kommune, der ligger inde i en anden Kommune, om